

har Finansministeren erkendt og udtalt den Erkendelse, at Situationen i nogen Maade er blevet forandret, og jeg vil gerne have Lov til, hvad jeg heller aldrig tidligere har lagt Skjul paa, at meddele, at jeg staar blandt dem, som har det Haab, at dette vil bevirke, at Statslaan, hvis Tanken derom ikke helt kan bortfalde, i alt Fald maa blive begrænset til langt ringere Beløb end det, der var Tale om, den Gang vi skulde udfylde et Hul mellem 200 Mill. Kr. og op imod 300 Mill. Kr. Jeg hører til dem, der mener, at hvad der skal lægges over paa de følgende Generationer, maa være saadant, som paa viseligt kommer de følgende Generationer til gode enten derved, at Penge anbringes til deres Fordel, eller derved, at det er katastrofale Indgreb i Folkets og Landets Liv, der dermed dæmmes op imod, medens Omkostninger ved saadanne ekstraordinære, men løbende Foranstaltninger, som Rigsdagen vedtager, vel vidende, at det er Foranstaltninger, som koster Penge, ikke i Virkeligheden med fuld Ret kan kastes over paa følgende Generationer gennem Skyldsætning. Det er mit Haab, og det er det, hvormed jeg slutter, at et betydeligt nyt Statslaan ikke skal vise sig nødvendigt. Og det er vel ogsaa den eneste Trøst, man kan sige, man har, naar man skal være Ordfører for et Komplex af Skattelovforslag, der angaar op imod 200 Mill. Kr., og af hvilke en Del angaar den Art indirekte Beskatning, som man afskyer, og en anden Del angaar direkte Beskatning, om hvilken man ved paa Forhaand, at Skatteyderne vil tage en den unaadigt og ilde op, lige saa sikkert som ethvert af Udvalgets Medlemmer ved, at man ikke har skaaret dybere, end selve Situationen efter vor Mening nødvendiggør.

N. Neergaard: Den ærede Ordfører har saa udførligt gennemgaaet Betænkningerne og herunder ogsaa rigtigt refereret det Partis Standpunkt, hvortil jeg hører, at jeg kan fatte mig ganske kort. Jeg udtalte ved første Behandling af dette Lovkompleks her i Folketinget, at saafremt der maatte indtræde Fred eller i hvert Fald et Ophør af Krigsbegivenhederne, vilde formentlig det Behov paa 480 a 500 Mill. Kr., som Finansministeren regnede med ved Fremsættelsen af Skattelovforslagene, kunne nedsættes ret betydeligt. Paa eet Punkt vil det ubetinget kunne nedsættes: Sikringsstyrken, som koster ca. 50 Millioner, vil kunne bortfalde, og man tør haabe, at der ogsaa vil kunne finde andre

Reduktioner Sted. Imidlertid maa det erindres, at Finansministeren regnede saaledes: de ordinære Indtægter til 200 Mill. Kr., de ekstraordinære Indtægter, som han forelagde Forslag om, til andre 200 Mill. Kr., og saa regnede han, at 80 til 100 Mill. Kr. skulde dækkes ved Laan. Under den Debat, som opstod mellem den højtærede Finansminister og mig ved første Behandling, udtalte jeg — og jeg fik heri, saaledes forstod jeg det i hvert Fald, Tilslutning fra den højtærede Minister —, at hvis fredelige Forhold indtraadte, maatte man i hvert Fald kunne regne med, at denne Del af hans Beregning skulde bortfalde, idet sædvanlige eller ekstraordinære Statsudgifter, foranledigede ved særlige Forhold af den Art, man tidligere har regnet med, ikke skulde afholdes ved Laan. Men der var ogsaa indenfor de 200 Mill. en Margin at bevæge sig paa, og det viser sig ogsaa nu, at man ved Udvalgsbehandlingen er naaet til en Nedsættelse af disse 200 Mill. Kr. Hvor meget man skal beregne den til, kan der jo disputeres om, men der er i hvert Fald efter mit Skøn en samlet ukompenseret Nedsættelse paa mellem en halv og en hel Snes Millioner Kroner.

Hvad de indirekte Skatter angaar, udtalte jeg mig ved første Behandling for en Nedsættelse af det, som Finansministeren havde foreslaaet, i hvert Fald en Nedsættelse af den forhøjede Afgift paa Øl af Skatteklasse A. og ligeledes en Nedsættelse af Afgiften paa de billigere Cigarer, Cigarillos og Røgtobakssorter. Som det vil ses, er Resultatet af Udvalgsbehandlingen blevet ret vidtgaaende. Man har strøget hele Forhøjelsen paa Ølskatten og det allermeste af Forhøjelsen paa Tobaksafgiften, idet der først ved den dyreste Skatteklasse af Cigarer indtræder en Forhøjelse, hvortil kommer nogen Forhøjelse paa Cigaretter. Røgtobak indrages under Beskatningen, men med Sats, som er væsentlig mindre end de af Finansministeren foreslaaede. Der fremkommer herved en ret betydelig Mindreindtægt, og det har jo været Forudsætningen, at den skulde være ukompenseret. Jeg nærer nu den Tro, at baade Ølskatteloven og Tobaksskatteloven i den Skikkelse, hvori de nu antagelig bliver vedtaget her i Tinget, vil undgaa at lægge en tungere Byrde paa Varer, der allerede er meget højt beskattede ved de nugældende ekstraordinære Skattelove, og at samtidig den forandrede Verdenssituation og de forandrede Forhold for Omsætning